

Griffinummer 451 /2018
Datum van uitspraak 19 FEBRUARI 2018
Notitienummer parket DE66.RW.102600/11/SW3

Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde
strafzaken

Vonnis na samenvoeging

D13M kamer

Aangeboden op

ZAAK I met not.nr.: DE66.RW.102600/11/SW3

OPENBAAR MINISTERIE

BURGERLIJKE PARTIJEN

717

, met maatschappelijke zetel te
, KBO nr. 1

⇒ Ter terechtzitting van 18 december 2017 vertegenwoordigd door mr. F. Haentjens loco mr. J. Haentjens, advocaat te Lokeren

BEKLAAGDE

718

, met ondernemingsnummer 1 met
maatschappelijke zetel te

⇒ Ter terechtzitting van 18 december 2017 vertegenwoordigd door mr. E. Mercken loco mr. L. Dubais, advocaat te Aalst

1. TENLASTELEGGING

Bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 20§1 al 1 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning die niet voldoet aan de vereisten van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning, namelijk de woning gelegen te , kadastraal gekend als , eigendom van , ondernemingsnummer , met maatschappelijke zetel te , bij aankoopakte van 29.05.2013, verleden door notaris en notaris te hebben verhuurd aan en

Te op 08.12.2011 (datum eerste vaststellingen, zie stuk 2) tot 30.04.2012 (datum beëindiging huur, zie stuk 60)

* * *

|

9

ZAAK II: DAGVAARDING IN GEDWONGEN TUSSENKOMST EN VRIJWARING**OPENBAAR MINISTERIE****BURGERLIJKE PARTIJ / RECHTSTREEKS DAGENDE PARTIJ**

719. _____, met ondernemingsnummer _____, met
maatschappelijke zetel te _____.

⇒ Ter terechtzitting van 18 december 2017 vertegenwoordigd door mr. E. Mercken loco mr. L. Dubois, advocaat te Aalst

BEKLAAGDEN / RECHTSTREEKS GEDAAGDEN

720. _____, notaris, geboren te _____ op
_____, wonende te _____.

721. **NOTARIS** _____, KBO nr. _____,
met vennootschapszetel te _____.

⇒ Ter terechtzitting van 18 december 2017 beiden vertegenwoordigd door mr. A. Van Walle loco mr. P. Van Lembergen, advocaat te Dendermonde

2. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 18 december 2017.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de aanwezige partijen.

Volgens 20ter van de Vlaamse Wooncode is de dagvaarding voor de correctionele rechtbank op grond van artikel 20, of het exploit tot inleiding van het geding, bedoeld in artikel 20bis, § 5, is pas ontvankelijk na overschrijving in het hypotheekkantoor van het gebied waar de goederen gelegen zijn. De dagvaarding werd pas overgeschreven op het hypotheekkantoor op 30 oktober 2017.

Uit de door het Openbaar Ministerie voorgebrachte stukken blijkt dat beklagde op 8 oktober 2015 te Bergen is overleden. Conform artikel 20 van de voorafgaande titel van het wetboek van strafvordering dient de rechtbank het verval van de strafvordering t.a.v. de eerste beklagde vast te stellen.

De verjaring van de strafvordering werd gestuit door het uitstel van de zaak op 27 maart 2017. De verjaring is nog niet aan de orde.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1. De feiten

Op 8 december 2011 gaat de wooninspectie over tot controle van een pand gelegen aan de te . De woning loopt 45 strafpunten op. Er worden de volgende gebreken vastgesteld aan het gebouw en aan de woning:

- de binnenmuur die de scheiding vormt tussen gang/toilet en de trap naar de kelder vertoont barstvorming;
- de uiteinden van elektrische geleiders zijn niet afgeschermd voor aanraking;
- in de slaapkamer is een stopcontact dat niet voldoende bevestigd is;
- in een slaapkamer is er op het plafond vocht aanwezig met schimmelvorming;
- de buitenmuren vertonen in de keuken sporen van opstijgend vocht;
- er is condenserend vocht in de slaapkamers 2 en 3 en in de badkamer met schimmelvorming op de muren;
- het buitenschrijnwerk is verweerd;
- de vloer in de keuken vertoont barsten;
- de kledervloer en wanden vertonen sporen van vocht;
- de muurafwerking in de traphal is beschadigd;
- de gootsteen in de keuken beschikt niet over warm water;
- de ramen in de leefkamer kunnen niet worden geopend. De mogelijkheid tot verluchten ontbreekt.

De wooninspectie besluit dat het pand ongeschikt en onbewoonbaar is. Het pand wordt bewoond door en . Uit verhoor van de huurders blijkt dat:

- ze al 9 jaar in het pand verblijven;
- het huurcontract werd opgesteld door beklaagde ;
- de huurprijs 475 euro / maand bedraagt;
- er is sprake van een huurachterstal waardoor de eigenaar een procedure voor de vrederechter is opgestart;
- ze hebben de eigenaar meermaals gewezen op de vochtproblematiek, doch er werd niet gereageerd.

Eerste beklaagde verklaart in verhoor het volgende.

- Hij is de eigenaar van het pand sinds 1971. Hij is thans vruchtgebruiker en zijn dochter is de naakte eigenaar.
- Zijn dochter is samen met zijn schoonzoon, zijn echtgenote en hijzelf eigenaar van . Deze heeft het huurcontract opgemaakt.
- Hij heeft een architect onder de arm genomen om alles te bekijken.

verklaart in verhoor het volgende.

- | is de eigenaar van het pand. Ze is enkel aandeelhouder binnen de | . Ze weet niets van de verhuur en was niet op de hoogte van de gebreken aan de woonkwaliteit.
- | ontvangt volgens haar de opbrengsten.

Een herstelvordering werd door de wooninspectie ingediend. Bij nacontrole op 3 april 2015 wordt vastgesteld dat het pand beantwoordt aan de minimale kwaliteitsvereisten. Uit het PV van de wooninspecteur van 13 april 2015 blijkt dat | op 4 april 2013 een wederzijdse aan- en verkoopbelofte overhandigde aan de inspectie (zie stuk 70 e.v. strafdossier). Aan | werd bijgevolg gemeld dat de koper op de hoogte diende gebracht te worden van de strafrechtelijke procedure en herstelvordering. Dit werd geacteerd tijdens het verhoor. Dezelfde informatie werd aan | mondeling meegedeeld tijdens zijn verhoor op 21 februari 2012. In januari 2015 meldde dhr. | aan de wooninspectie dat hij NIET op de hoogte was van de strafrechtelijke procedure. Hij ging er van uit dat er enkel een administratieve procedure hangende was.

3.2. Grond van de zaak

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft waarom de tenlastelegging al dan niet bewezen wordt verklaard, ongeacht of een conclusie wordt ingediend. Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed (Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.C. 2012/2, 170-171 en AC 2011, nr. 391). De rechter voldoet aan deze verdragsrechtelijke verplichting door vast te stellen dat de beklagde de gegrondheid van de strafvordering niet betwist of door de concrete redenen te vermelden, zij het op beknopte wijze, die hem hebben overtuigd van zijn onschuld of schuld (Cass. 23 oktober 2012 (P.2012.0300.N)).

De strafrechtelijke aansprakelijkheid van de rechtspersoon geldt voor alle misdrijven die gepleegd werden ter verwezenlijking van het doel, ter waarneming van zijn belang of voor zijn rekening en dus ook voor inbreuken op de Vlaamse Wooncode.

- Wat de materiële toerekening betreft moet er een intrinsiek verband zijn tussen het misdrijf enerzijds en de verwezenlijking van het doel van de rechtspersoon en de waarneming van de belangen van de rechtspersoon anderzijds.
- Wat het intentioneel element van het misdrijf betreft moet worden aangetoond dat het misdrijf voortkomt uit een opzettelijke beslissing genomen binnen de rechtspersoon of dat er een nalatigheid is op het niveau van de rechtspersoon die in causaal verband staat met het misdrijf.

Men beoogt de hypothese waarin een gebrekkige interne organisatie van de rechtspersoon, onvoldoende opleiding of begeleiding van het personeel, onvoldoende veiligheidsmaatregelen of onredelijke budgettaire beperkingen de voorwaarden gecreëerd hebben die het misdrijf mogelijk hebben gemaakt. Een occasionele tekortkoming kan de rechtspersoon niet worden toegerekend; zelfs binnen de meest zorgvuldig georganiseerde rechtspersoon kan een misdrijf nooit helemaal worden uitgesloten. De rechtbank kan zich voor het vaststellen van het moreel element steunen op de gedragingen van de bestuursorganen van de rechtspersoon of haar gezagsdragers, die onder meer een natuurlijke persoon kunnen zijn. Als het strafbaar feit door een vennootschap is gepleegd is het opzet genoegzaam bewezen door de vaststelling dat de leidinggevende organen kennis hadden van het opzet om de schuldige handeling te stellen en daarmee hebben ingestemd. Het opzet van de rechtspersoon kan ook worden afgeleid uit zijn kennis van eerder vastgestelde inbreuken op dezelfde regelgeving. Zodra de rechtspersoon weet heeft van een inbreuk, moet hij er alles aan doen om herhaling van deze inbreuk in de toekomst te voorkomen.

Uit het strafdossier blijkt dat het pand weliswaar eigendom was van de [redacted], doch het vruchtgebruik deels was voorbehouden aan [redacted]. De huurovereenkomst werd door [redacted] gesloten: de schriftelijke huurovereenkomst maakt melding van [redacted] als verhuurder. Het verzoekschrift voor de vrederechter werd ook ingediend door [redacted] en ook de huurwaarborg staat op een geblokkeerde rekening met als verhuurder [redacted]. Ook de huurders maken enkel melding van [redacted]. Dit betekent niet dat de [redacted] vrijuit dient te gaan en niet kan beschouwd worden als strafbare dader van de feiten.

- Zo stelt [redacted] dat de ze er bijna zeker van is dat de huurgelden aan [redacted] toekomen.
- Uit de notariële akte van verkoop blijkt dat [redacted] deels blote eigenaar en deels volle eigenaar is van het goed.

Ook een deels blote eigenaar, deels volle eigenaar van het goed, die zich niet concreet inliet met de verhuring, moet als overtreder beschouwd worden, aangezien ook diegene die de woning ter beschikking stelde door artikel 20, § 1, eerste lid van de Vlaamse Wooncode als overtreder wordt gezien. Als deels blote eigenaar, deels volle eigenaar had de [redacted] immers een controleplicht om na te gaan of het pand door de (partieel) vruchtgebruiker op correcte wijze wordt verhuurd. De concrete juridische hoedanigheid van [redacted] houdt in dat men juridisch medezeggenschap heeft over de rechten verbonden aan het pand zoals onder meer de verhuring. De loutere vaststelling dat het pand verhuurd werd, toont aan dat men zijn instemming hiermee betuigde alsook met de modaliteiten ervan. [redacted] als deels blote eigenaar van een pand en deels volle eigenaar heeft zeggenschap omtrent de staat van het pand en is derhalve eveneens verantwoordelijk voor eventuele inbreuken die betrekking hebben op de staat van dit pand en op de verhuur ervan.

De schuld van beklaagde [redacted] aan de haar ten laste gelegde feiten staat naar eis van recht vast.

3.3. Straftoemeting tweede beklagde

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden en maatschappelijke toestand, voor zover de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De feiten zijn ernstig. Illegale verhuring van onbewoonbare panden en krotwoningen betekent een ernstige inbreuk op de veiligheid van de bewoners en op hun levenskwaliteit. Dergelijk handelen maakt een inbreuk op een fundamenteel grondrecht, nl. het recht op een menswaardig leven, zoals gewaarborgd door artikel 23 van de grondwet. Beklagde dient zijn taak als verhuurder ernstig te nemen: de verhuurde woningen dienen te voldoen aan de vereisten van de Vlaamse wooncode en mogen niet ter beschikking gesteld worden in omstandigheden in strijd met de menselijke waardigheid.

Beklagde heeft een blanco strafregister. Beklagde heeft de misdrijven in professioneel verband gepleegd en handelde uit winstbejag. Het past om beklagde een geldboete op te leggen. Bij het bepalen van de hoogte van de geldboete, houdt de rechtbank rekening met de volgende elementen.

- Een geldboete moet van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.
- Bij het bepalen van de geldboete houdt de rechtbank rekening met het winstbejag dat wordt nagestreefd.
- Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklagde veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekenen voor de gemeenschap een grote kost.
- Tenslotte vervalsten de beklagde de eerlijke concurrentie met verhuurders die wel inspanningen doen om de wet na te leven.

Aangezien de beklagde een rechtspersoon is, zijn de artikels 7bis en 41bis Sw. van toepassing en dienen de geldboeten als volgt te worden geconverteerd:

- *“wanneer de wet op het feit vrijheidsstraf én geldboete stelt of één van de straffen alleen: een geldboete van minimum 500 frank (thans euro) vermenigvuldigd met het getal van de maanden van de minimum vrijheidsstraf, doch niet lager dan de minimumgeldboete op het feit gesteld (met dit laatste wordt dus bedoeld, de geldboete gesteld op de incriminatie voor natuurlijke personen); en van maximum 2.000 frank (thans euro) vermenigvuldigd met het getal van de maanden van de maximum vrijheidsstraf, doch niet lager dan het dubbele van de maximumgeldboete op het feit gesteld”;*
- *“wanneer de wet op het feit enkel geldboete stelt: geldboete met minimum en maximum als door de wet op het feit gesteld”.*

De minimum geldboete van 3000 euro komt de rechtbank gepast voor. Van deze geldboete wordt 2750 euro met uitstel opgelegd voor een proeftermijn van drie jaar.

De bijdrage bedoeld in artikel 29, tweede lid, van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, heeft een eigen karakter en is geen straf, zodat op die bijdrage bijgevolg artikel 7 EVRM en artikel 2 Strafwetboek niet van toepassing zijn; de verhoging van de opdecimes waarmede deze bijdrage moet worden vermeerderd, gaat dan ook in vanaf de inwerkingtreding van de wet die ze voorschrijft, ongeacht het tijdstip waarop het misdrijf is gepleegd. Met ingang van 1 januari 2017 werd in artikel 1, eerste en tweede lid van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten het woord vijftig vervangen door het woord zeventig. Deze nieuwe opdecimes, ongeacht of ze nu hoger of lager zijn moeten vanaf hun inwerkingtreding onmiddellijk toegepast worden op de bijdrage voor het slachtofferfonds, ook al wordt deze opgelegd bij een veroordeling wegens feiten gepleegd vóór de inwerkingtreding van de wetsbepaling die de nieuwe opdecimes invoerde.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

4.1. Burgerlijke partijstelling van

Krachtens de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek, is degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich beklaagt, niet was gesteld. Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade zich niet had voorgedaan, zoals ze zich heeft voorgedaan.

Artikel 20quinquies van de Vlaamse Wooncode bepaalt het volgende:

“De overtreder brengt voor het afsluiten van de overeenkomst tot overdracht van een zakelijk recht, de kandidaat-houder van het zakelijk recht op de hoogte dat op het goed een vordering of veroordeling als vermeld in artikel 20bis, § 1, rust. In de overeenkomst tot overdracht van het zakelijk recht wordt vermeld dat op het goed een bovenvermelde vordering of veroordeling rust.

Met behoud van het recht om een schadevergoeding te eisen, vernietigt de rechtbank, op vordering van de nieuwe houder van het zakelijk recht, de titel van overdracht van zakelijk recht als de overtreder niet voldaan heeft aan de verplichting, vermeld in het eerste lid.

In afwijking van het tweede lid kan de nieuwe houder van het zakelijk recht de vordering tot vernietiging niet inroepen als de informatie, vermeld in het eerste lid, wordt meegedeeld bij het verlijden van de authentieke akte en als de nieuwe houder van het zakelijk recht verzaakt aan de vordering tot vernietiging.”

A

Indien de eigenaar van een pand waarop een herstelvordering rust dit pand wenst te verkopen, dient hij zijn kandidaat-kopers van de herstelvordering op de hoogte te brengen. Deze expliciete precontractuele informatieverplichting houdt in dat de overtreder voor het afsluiten van de overeenkomst tot overdracht van een zakelijk recht, de kandidaat-houder van het zakelijk recht op de hoogte brengt dat op het goed een herstelvordering of een veroordeling tot herstel rust, wat ook uitdrukkelijk in de overeenkomst tot overdracht van het zakelijk recht moet worden vermeld. Wanneer dit niet is gebeurd kunnen zowel de strafrechter als de burgerlijke rechter op vordering van de nieuwe houder van het zakelijk recht, de titel van overdracht van zakelijk recht vernietigen op kosten van de veroordeelde. De nieuwe houder van het zakelijk recht kan daarnaast ook schadevergoeding vorderen.

Uit de door de partijen voorgebrachte stukken m.b.t. de precontractuele fase en de overeenkomst tot overdracht van het zakelijk recht blijkt dat [ ] als zaakvoerder van de [ ] :

- wel op de hoogte was van het feit dat het huis onbewoonbaar is verklaard;
- er niet van op de hoogte was dat t.a.v. [ ] een herstelvordering was uitgebracht op 16.01.2012 waardoor het pand moet voldoen aan de minimale kwaliteitsvereisten. Uit de brief van 25 november 2012 blijkt dat de door de burgerlijke partij rekening wordt gehouden met een investeringskost voor renovatie van minimum 50.000 euro.

In de authentieke akte staat vermeld dat het woonhuis is onbewoonbaar en ongeschikt verklaard en daartoe werd opgenomen in de gewestelijke inventaris op 26 april 2012. Het goed maakt ook volgens de akte voorwerp uit van een leegstandsheffing. In de authentieke akte wordt echter geen melding gemaakt van de uitgebrachte herstelvordering. Het goed wordt verkocht voor 250.000 euro (woonhuis + garages). Het woonhuis wordt nadien door de burgerlijke partij verkocht voor een som van 154.000 euro. Blijkbaar had de [ ] voor 66.000 euro aan werken uitgevoerd voor ze vernam dat het aantal strafpunten tot nul diende herleid te worden (zie de e-mail van 20 januari 2015). Volgens de externe accountant heeft de vennootschap de volgende verliezen geleden:

- Aankoopprijs:	105.000 euro
- Registratierechten:	10.500 euro
- Notariskosten:	2.540,74 euro
- Verbouwingskosten:	70.020,01 euro
- Elektriciteitskosten:	1.355,98 euro
- Water:	195,41 euro
- Brandverzekering:	325,37 euro
- Financieringslast:	11.932,56 euro
Totale kostprijs:	201.870,07 euro
Verkoopprijs:	154.000 euro
Terugvordering registratierechten:	6.300 euro
Totale opbrengst:	160.300 euro

Verlies: 41.540,07 euro

* * *

Aan de burgerlijke partij werd door de [ ] gedurende de precontractuele fase niet gemeld dat er een herstellvordering t.a.v. het pand was uitgebracht. De burgerlijke partij heeft bijgevolg recht op een schadevergoeding (men vordert de ontbinding niet). De burgerlijke partij was er wél van op de hoogte dat de woning ongeschikt en onbewoonbaar was en dat er dus sowieso herstellingswerkingen dienden uitgevoerd te worden, met het oog op het verkrijgen van een conformiteitsattest, doch had er zich niet verwacht dat alle gebreken moesten weggewerkt worden, tot een niveau van 0 strafpunten. De geleden schade bestaat bijgevolg uit de meerkost die de burgerlijke partij heeft moeten dragen door extra renovatiewerken uit te voeren zodat de woning geen 15 strafpunten meer zou hebben, maar 0 strafpunten. Tot op het moment dat de burgerlijke partij vernam dat er een herstellvordering was uitgebracht, had de burgerlijke partij al voor 66.262,09 euro aan verbouwwerken uitgevoerd om een conformiteitsattest te verkrijgen. Volgens de boekhouder bedragen de totale verbouwwerkkosten 70.020,01 euro. Door het verzwijgen van de hangende herstellvordering liep de burgerlijke partij dus 3.757,92 euro aan schade op.

Volgens de burgerlijke partij werd de woning aan een minder gunstige prijs verkocht. De woning kwam vanaf augustus 2014. De woning raakt niet verkocht en pas begin januari 2015 verneemt de burgerlijke partij dat er een herstellvordering is uitgebracht. Bij nacontrole op 3 april 2015 wordt vastgesteld dat het pand beantwoordt aan de minimale kwaliteitsvereisten. Volgens de burgerlijke partij is de woning – gelet op de hangende herstellvordering – aan een minder gunstige prijs verkocht, doch dit is niet bewezen. Zo potentiële kopers telkens werden afschrikt omwille van de hangende herstellvordering, volstond het om de resterende strafpunten tegen een geringe meerkost van +/- 3.757,92 euro weg te werken om terug een marktconforme verkoopprijs te verkrijgen. De in stuk IV.4 van de burgerlijke partij vermelde nog weg te werken strafpunten zijn niet van die aard dat ze nog zware investeringen vereisen.

Aan de burgerlijke partij kan een schadevergoeding van 3.572,92 euro worden toegekend, meer intresten vanaf 28.02.2015 en de rechtsplegingsvergoeding begroot op 780 euro.

4.2. Dagvaarding in gedwongen tussenkomst en vrijwaring

De regels van tussenkomst zoals vervat in het Gerechtelijk Wetboek (artikel 811-814) zijn niet van toepassing voor de strafrechter. Een tussenkomst op burgerlijk gebied voor de strafrechter is maar ontvankelijk indien de wet dit uitdrukkelijk toestaat (zoals bijvoorbeeld voor het gemeenschappelijk inotwaarborgfonds of de verzekeraar), wat in casu niet het geval is. Een zuivere gedwongen tussenkomst in vrijwaring of een vordering tot gemeenverklaring en tegenstelbaarverklaring is voor de strafgerechten dan ook niet mogelijk.

De vordering is bijgevolg, zoals de verweerders in gedwongen tussenkomst en vrijwaring terecht opmerken, ONONTVANKELIJK. De verweerders in gedwongen tussenkomst en vrijwaring zijn niet gerechtigd op een rechtsplegingsvergoeding.

9

4.3. Ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen

Omdat het door de beklaagde gepleegde misdrijf mogelijk schade heeft veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerrechtelijke belangen ambtshalve aan; in toepassing van artikel 4 V.T.Sv., zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005 (B.S. 03.05.2005).

S. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 65, eerste lid, 66, 79, 80;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011), zoals gewijzigd bij B.S. 29.12.2016, art. 59, 60; (opdecimen);
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel);
Wet van 17.4.1878, art. 3 en 4; burg. wetb. art. 1382,
Wetb. strafrecht, art.44, 45; (BP).

UITSpraak

DE RECHTBANK BESLIST OP TEGENSPRAAK

OP STRAFGEBIED

De rechtbank stelt het verval van de strafvordering vast in hoofde van de beklaagde, gelet op zijn overlijden.

De rechtbank VERKLAART beklaagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

De rechtbank VEROORDEELT beklaagde tot een GELDBOETE van DRIEDUIZEND EURO, verhoogd met 45 decimen (x 5,5) of 16.500,00 euro;

De rechtbank verleent beklagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van een gedeelte van tweeduizendzevenhonderdvijftig euro, verhoogd met 45 decemen (x 5,5) of 15.125,00 euro van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.

Wijst beklagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdrage - vergoeding - kosten

SPREEKT in hoofde van beklagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 decimen verhoogd, 200,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke misdaden;

Legt beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

VEROORDEELT beklagde tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van 326,15 euro.

Legt de kosten begroot op 70,33 euro (dagvaardingen d.d. 27/03/2015) ten laste van de Belgische Staat.

OP BURGERLIJK GEBIED

✓ Vordering I

De rechtbank verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en deels gegrond.

De rechtbank veroordeelt tweede beklagde om aan de burgerlijke partij het bedrag van 3.572,92 euro te betalen, en te vermeerderen met de vergoedende intrest tegen de wettelijke rentevoet vanaf 28 februari 2015 tot vandaag en met de gerechtelijke intrest tegen de wettelijke intrestvoet op de hoofdsom vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten, begroot op 780 euro **rechtsplegingsvergoeding**.

De rechtbank wijst het anders en meergevorderde af als ongegrond.

✓ Dagvaarding in gedwongen tussenkomst en vrijwaring

De rechtbank verklaart de vordering in tussenkomst en vrijwaring **ONONTVANKELIJK**.

✓ Overige burgerlijke belangen

De rechtbank houdt de beslissing over de overige burgerlijke belangen aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
NEGENTIEN FEBRUARI TWEEDUIZEND ACHTTIEN

Aanwezig:

V. Roelants, rechter, voorzitter van de D13M kamer,
E. Hubain, substituut Procureur des Konings,
G. De Visscher, griffier,

G. DE VISSCHER

V. ROELANTS